

แนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวใน
แหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
Guidelines For Managing Road Safety For Tourists
In Tourist Attractions Wichit Sub-District Muang District
Phuket Province

ธนาภรณ์ คงเวียง¹ ชนินาถ บุญเขียว² เมธาวี วงศ์ไวยโรจน์³ เกศสุณีย์ สุขพลอย⁴ และกัญญารัตน์ เหล่าตระกูล⁵

Thanapon Kongwein¹ Chaninat Boonkeaw² Methavee Vongvirote³ Ketesunee Sukploy⁴ Kanyarat Laotrakul⁵

¹⁻² นักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภูเก็ต 83000

Student of Bachelor of Technology Program in Tourism, Phuket Vocational College, Phuket 83000

³⁻⁵ อาจารย์สาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ภูเก็ต 83000

Lecturer of Bachelor of Technology Program in Tourism, Phuket Vocational College, Phuket 83000

บทคัดย่อ

จังหวัดภูเก็ตมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากนักท่องเที่ยว และประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อมีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ทำให้การสัญจรติดขัด อีกทั้งลักษณะทางกายภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา การสัญจรของนักท่องเที่ยวที่ไม่คุ้นเคยเส้นทาง จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 2) เพื่อศึกษาคุณภาพแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต โดยเครื่องมือที่ใช้ประกอบการศึกษา ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามคุณภาพ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยเป็นวิจัยเชิงสำรวจ ระหว่างวันที่ 27 มิถุนายน 2564 ถึง 4 กุมภาพันธ์ 2565 สถานที่รวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ คือ แหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง มาจากเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง, เจ้าหน้าที่สำนักงานปละเทศบาลตำบลวิชิต และนักท่องเที่ยวรวม 30 คน เมื่อได้ข้อมูลแล้วนำมาประมวลผลโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการศึกษา ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ควรนำแบบแผนไปปรับใช้และพัฒนาต่อยอด ในด้านของความปลอดภัยให้สามารถควบคุมหรือลดการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมรับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย และสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยว

คำสำคัญ : แนวทางการจัดการความปลอดภัย, ความปลอดภัยบนท้องถนน, นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต

Abstract

Phuket Province has statistics on accidents involving tourists and local residents within the area. As tourists flood into Phuket, traffic congestion increases, and due to the physical geography of the area, where about 70% is mountainous, travel through unfamiliar routes leads to frequent accidents. The objectives of this research are: 1) to study safety management strategies for tourists on the roads in tourist attractions in Wichit Subdistrict, Mueang District, Phuket Province; 2) to study the quality of the safety management strategies for tourists on the roads in tourist attractions in Wichit Subdistrict, Mueang District, Phuket Province; and 3) to study the satisfaction of stakeholders regarding the safety management strategies for tourists on the roads in tourist attractions in Wichit Subdistrict, Mueang District, Phuket Province. The tools used in this study include: 1) a quality questionnaire, and 2) a satisfaction questionnaire. This is a survey-based research conducted between June 27, 2021, and February 4, 2022. The data was collected from tourist attractions in Wichit Subdistrict. The sample group was selected by the researcher, consisting of officials from the Department of Highways, the Wichit Subdistrict Municipality, and 30 tourists. After data collection, the results were processed using statistical software.

The study results suggest that in the tourist areas of Wichit Subdistrict, the safety management plans should be applied and developed further to control or reduce accidents in the tourist areas. This would help prepare the area to welcome tourists, making them feel safe and building confidence among visitors.

Keywords: safety management strategies, road safety, tourists in Wichit Subdistrict tourist areas

1. บทนำ

จังหวัดภูเก็ตมีสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากนักท่องเที่ยวและประชาชนภายในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อมีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาในจังหวัดภูเก็ต ทำให้การสัญจรติดขัด อีกทั้งลักษณะทางกายภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา การสัญจรของนักท่องเที่ยวที่ไม่คุ้นเคยเส้นทาง จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ตำบลวิชิตมีลักษณะทางกายภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบลุ่มตั้งอยู่ระหว่าง ทะเลกับภูเขา พื้นที่ที่ ติดกับทะเลทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวเช่น อ่าววน, จุดชมวิวเขาขาด, แหลมพันวา, ภูซมดาว ด้วยสถิติการเกิดอุบัติเหตุเทศบาลตำบลวิชิต มีผู้เสียชีวิต 13 ราย ผู้บาดเจ็บ 263 รายจากสำนักงานเครือข่ายลดอุบัติเหตุ (สคอ.) เส้นทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเป็นเนินเขาลาดชัน หากไม่มีความคุ้นเคยอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้รวมถึงการพัฒนาที่ไม่ทั่วถึงทำให้มีพื้นที่เสี่ยงเกิดอุบัติเหตุเฉลี่ย 42% ต่อเดือนและเป็นการเกิดอุบัติเหตุแบบเดิมซ้ำ ๆ ในจุดเดิม ๆ ของเส้นทางท่องเที่ยวของพื้นที่ ตำบลวิชิต ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดในการจัดทำโครงการแนวทางการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เพื่อลดปัญหาด้านความปลอดภัย ในการเดินทาง สภาพร่างกาย และทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยว ฉะนั้น การส่งเสริมการท่องเที่ยวจำเป็นต้องจัดการกับปัญหา และอุปสรรคให้หมดไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
- 2.2 เพื่อศึกษาคุณภาพแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
- 2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

3. วิธีดำเนินการวิจัย

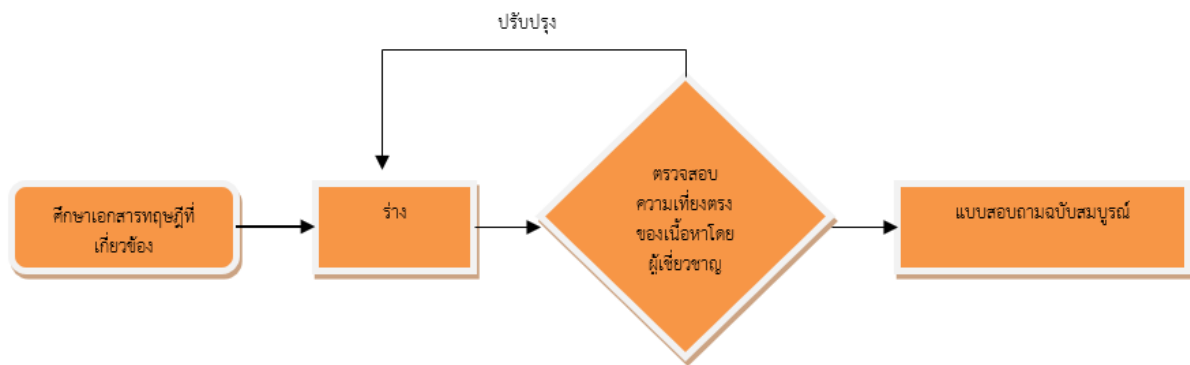
3.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร จำนวน 30 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครซี่ มอร์แกนได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน แล้วทำการสุ่มประชากรให้กระจายไปตามสัดส่วนตารางชั้นภูมิ เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงจำนวน 4 คน เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดเทศบาลตำบลวิชิตจำนวน 10 คน และนักท่องเที่ยวจำนวน 14 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ประกอบการศึกษา ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามคุณภาพ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยเป็นวิจัยเชิงสำรวจระหว่างวันที่ 27 มิถุนายน 2564 ถึง 4 กุมภาพันธ์ 2565 1) แบบสอบถามคุณภาพต่อรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 2) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

3.3 การสร้างแบบสอบถามและการหาคุณภาพ

ของแบบสอบถาม

ภาพที่ 1 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบสอบถามคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกชุดที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต การเก็บข้อมูลฉบับที่ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกชุดที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 1 คุณภาพรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต โดยใช้สูตรค่าดัชนีความสอดคล้อง

โดยที่ ค่า +1 หมายถึง เห็นด้วย

ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ค่า -1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

2) การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 2 ประสิทธิภาพรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตการหาประสิทธิภาพ โดยศึกษาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามคุณภาพรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

3) การวิเคราะห์ข้อมูล ชุดที่ 3 ความพึงพอใจแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต

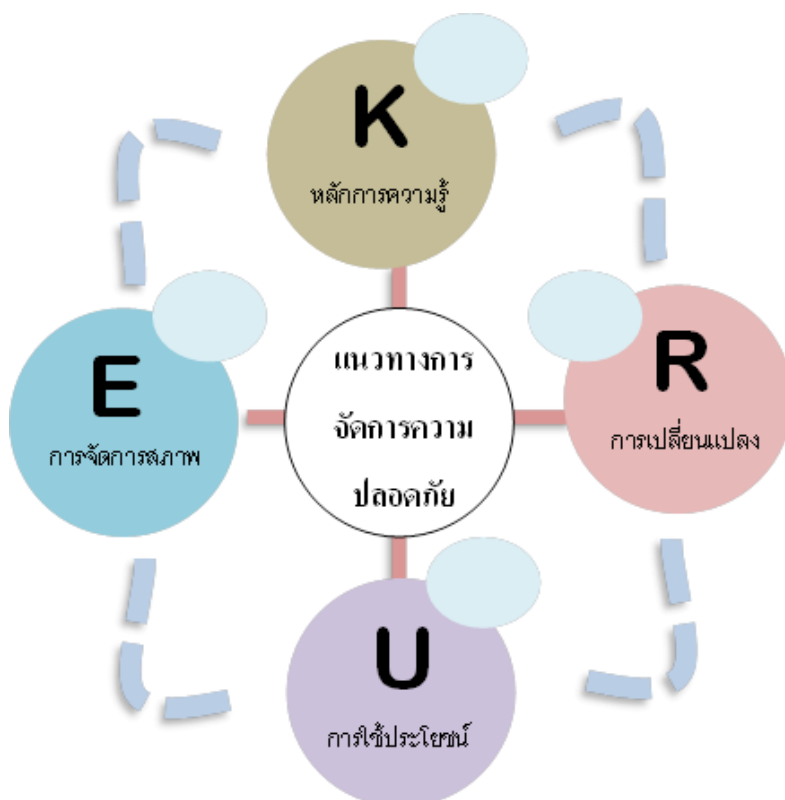
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะคำตอบแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเห็นต่อรูปแบบแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแบ่งออกเป็น

4) ด้านมีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของลิเคอร์ท จัดระดับการวัดข้อมูลประเภทอันดับภาคขึ้น

4. ผลการวิจัย

4.1 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าในการจัดทำแนวทางการจัดการความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวบนท้องถนน ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ด้านที่ 2 การปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย ด้านที่ 3 การใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์ ด้านที่ 4 การจัดการกับปัญหา

ภาพที่ 2 โมเดลแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว

4.2 จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การหาคุณภาพของแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต ในการจัดทำแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยว

ตำบลวิชิตผู้วิจัย ได้ข้อคำถามที่ใช้ในแบบสอบถาม ความพึงพอใจ และรูปแบบ แนวทางทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนแก่นักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิต โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับคุณภาพแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน

ตารางที่ 1 แสดงคุณภาพของรูปแบบการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต

ข้อ	รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ความสอดคล้อง $LoC = \sum n/N$
การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว					
1	แนวทางการให้ข้อมูลมากขึ้น	1	1	1	1
2	นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเส้นทาง	1	0	1	0.67
3	ข้อความมีความเข้าใจเด่นชัด	1	1	1	1
การปรับปรุงให้มีความปลอดภัย					
1	แนวทางแก้ไขปัญหามีความน่าเชื่อถือ และ มีความเป็นไปได้	1	1	1	1
2	เส้นทางแหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยมากขึ้น	1	1	0	0.67
3	แนวทางที่มีความสอดคล้องกับปัญหา	1	1	0	0.67
การใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์					
1	แนวทางได้ใช้อย่างตรงเป้าหมาย	1	1	1	1
2	สร้างความแปลกใหม่ในการศึกษา	0	1	1	0.67
การจัดการกับปัญหา					
1	แนวทางได้รับการแก้ไข	1	1	1	1
2	มีเป้าหมายชัดเจน	1	1	1	1
รวม					0.868

จากตารางที่ 1 พบว่าความพึงพอใจของแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน ในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตในด้านต่าง ๆ โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้าน ที่ 1 การให้ความรู้เรื่องความ

ปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ด้านที่ 2 การปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย ด้านที่ 3 การใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์ ด้านที่ 4 การจัดการกับปัญหา

ตารางที่ 2 สรุปแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน

การแสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจทั้ง 4 ด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว	4.50	.449	มาก
ด้านการปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย	4.55	.456	มากที่สุด
ด้านการใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์	4.57	.424	มากที่สุด
ด้านการจัดการกับปัญหา	4.34	.594	มากที่สุด
รวม	4.49	.480	มาก

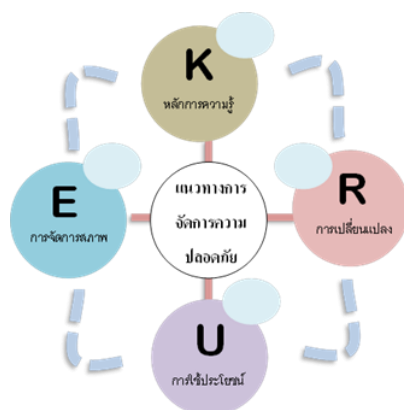
จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากและมากที่สุด

ตำบลวิชิต ในด้านต่าง ๆ โดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การให้ความรู้เรื่อง ความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว ด้านที่ 2 การปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย ด้านที่ 3 การใช้แนวทางให้ เกิดประโยชน์ ด้านที่ 4 การจัดการกับปัญหา

5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 รูปแบบการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว

ภาพที่ 3 โมเดลแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิต จังหวัดภูเก็ต

2) จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คุณภาพการหา รูปแบบแนวทางทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนน สำหรับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน ท่านพบ 3 ว่าผู้เชี่ยวชาญ เห็นด้วยกับคุณภาพแนวทาง จัดการความปลอดภัยบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยว โดยรวม ค่า IOC = 0.868

3) จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้เก็บ ข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน ค่าความพึงพอใจ ด้านการปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาข้อพบว่า ในแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนมีความสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด แนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนมีประโยชน์และสามารถใช้งานได้จริง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เส้นทางในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยและลดการเกิดอุบัติเหตุอันแน่วแน่มความไม่ปลอดภัยได้จริง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผล

1) จากศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวบนท้องถนนในแหล่งท่องเที่ยวตำบลวิชิตพบว่าในด้านการให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว พบว่าในข้อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวปัจจุบันอยู่ในระดับมากที่สุดเนื่องจาก สอดคล้องกับผลการศึกษา [1] เรื่อง การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมี

หลายรูปแบบบุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (trial and error) เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด ในส่วนนักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยในเส้นทางของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสอดคล้อง [2] กล่าวว่า ในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีรูปแบบการบริหารใน 2 ระดับ คือระดับแนวนอน ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง และระดับแนวตั้ง คือหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นรวมทั้งองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่มีบทบาทสำคัญ ในการเป็นตัวแทนปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารแรงงานความรู้ตามอำนาจของผู้คนในท้องถิ่นได้ ซึ่งการบริหารงานควรครอบคลุมในเรื่อง ต่าง ๆ

2) ด้านการปรับปรุงเส้นทางให้มีความปลอดภัย พบว่าแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้อง ถนนมีความสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่อยู่ระดับมากที่สุด [3] กล่าวว่า ในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีรูปแบบการบริหารใน 2 ระดับ คือระดับแนวนอนซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานต่างๆ ของ รัฐที่เกี่ยวข้อง และระดับแนวตั้งคือ หน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นรวมทั้งองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทน

ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร แรงงาน ความรู้ตามอำนาจของผู้นั้นในท้องถิ่นได้ ซึ่งการบริหารงานควรครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ ใน ส่วนข้อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนมีประโยชน์และสามารถใช้งานได้จริง และเส้นทางในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวมีความปลอดภัยและลดการเกิดเหตุอันแนวนั้นมีความ ไม่ปลอดภัยได้จริงอยู่ในระดับมากที่สุด [4] กล่าวว่าการจัดการท่องเที่ยว หมายถึง การวางแผนการท่องเที่ยวและดำเนินการให้เป็นไปตามแผน โดยมีการจัดองค์การ การบริหารงานบุคคล การอำนวยความสะดวก และการควบคุมอย่างเหมาะสมเพื่อให้เป็นไปตามแผนที่ได้วางไว้พร้อมทั้งมีการประเมินผลการท่องเที่ยวด้วยสรุปได้ว่าการจัดการท่องเที่ยว หมายถึง กระบวนการในการจัดการการท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินการที่เหมาะสมภายใต้สภาพแวดล้อมของพื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งมีเป้าหมายที่มีความ สอดคล้องกับหลักการทฤษฎีและแนวคิด ที่มีความเหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักการ และแนวทางบริหารจัดการการท่องเที่ยว

3) ด้านการใช้แนวทางให้เกิดประโยชน์พบว่าโมเดลมีความแปลกใหม่และทันสมัยอยู่ในระดับมาก [5] กล่าวหา ความหมายความเข้าใจเป็นความสามารถในการเก็บรวบรวม ความรู้ในส่วนแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสามารถใช้ได้อย่างตรงจุดอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับผลการศึกษาของ [6] กล่าวหาวิธีการแก้ปัญหาที่มีหลากหลายวิธี ไม่มีวิธีการ แก้ปัญหาใดที่จะสามารถแก้ปัญหาทุกเรื่องได้ แต่มีแนวปฏิบัติ

พื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหา ได้โดยต้องมีการฝึกใช้เสียก่อน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยจนสามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ

4) ด้านการจัดการกับปัญหาพบว่าแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสื่อความหมายการใช้ ถนนที่ชัดเจนอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับผลการศึกษา[7] พบว่านักท่องเที่ยวมีระดับการรับรู้ความเสี่ยงลดลงทุกด้านหลังเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการก่อการร้ายลดลงมากที่สุด รองลงมา คือด้านสุขภาพ ด้านขาดความมั่นคงทางการเมือง ด้านความแตกต่างด้านอาหาร ด้านความเชื่อทางการเมืองและศาสนา และด้านความแตกต่างด้านวัฒนธรรมในส่วนข้อแนวทางการจัดการความปลอดภัยบนท้องถนนสามารถใช้จัดการปัญหาได้อยู่ในระดับมากเนื่องจากสอดคล้อง [8] ได้เสนอมุมมอง เกี่ยวกับความเสี่ยงเพื่อความปลอดภัย และรักษาความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว

6.3 ข้อเสนอแนะ

ของการศึกษา ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ตำบลวิชิตควรนำแบบแผนไปปรับใช้และทำการพัฒนาต่อยอดในด้านของความปลอดภัยให้สามารถควบคุมหรือลดการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะรับนักท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัย และสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวได้ เมื่อเข้ามาเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวในเขตตำบลวิชิต

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมทางหลวง. (2564) [ออนไลน์]. สำนักงานแผนงาน. งานปรับปรุงทางหลวงผ่านย่านชุมชน. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564]. จาก www.planning.doh.go.th.
- [2] ไกวัลย์ โรจนานุกุล. (2564). [ออนไลน์]. แนวทางในการพัฒนาปรับปรุงทางหลวงชนบท เพื่อรองรับ ไทยแลนด์ ๔. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564] จาก www.dsdw.2016dsdw.go.th.
- [3] ตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการ. (2550). [ออนไลน์]. ประสิทธิภาพของแผนการปฏิบัติราชการการรักษาความปลอดภัย และการบริการแก่นักท่องเที่ยวประจำปี พ.ศ.2550. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2564] จาก lib.pnru.ac.th.
- [4] ทีมข่าว TCJ (2564). [ออนไลน์]. ปัจจัยด้านถนนที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564]. จาก www.tcjthai.com.
- [5] ไทยรัฐออนไลน์ 15 ตุลาคม 2564. (2564). [ออนไลน์]. 5ปลอดภัย ขับรถยังไงไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2564]. จาก www.thairath.co.th.
- [6] ปุริมพัฒน์ ธนาพันธ์ศิริ. (2559). [ออนไลน์]. การจัดการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับนักท่องเที่ยวของตำรวจท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 กรกฎาคม 2564] จาก www.elfhs.ssru.ac.th.
- [7] แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบลวิชิต. (2563). [ออนไลน์]. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2564] จาก www.phuketvichit.go.th.
- [8] พชรพจน์ นันทรามาศ. (2563). [ออนไลน์]. เจาะพฤติกรรมท่องเที่ยวใน New Norma: เมื่อโควิดทำให้ชีวิตเปลี่ยน. [สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2564]. จาก www.krungthai.com.